

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w G. w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Malinowska

Protokolant: stażysta Beata Pułka

w obecności Prokuratora Michała Szymańskiego

Po rozpoznaniu na rozprawie sprawy w dniach 22 września 2016 roku, 18 listopada 2016 roku, 16 lutego 2017 roku, 21 lutego 2017 roku, 19 października 2017 roku, 15 maja 2018 roku, 3 lipca 2018 roku, 10 lipca 2018 roku, 19 września 2018 roku i 11 stycznia 2019 roku sprawy karnej

1. **D. B., syna J. i E. z domu W., urodzonego (...) w G., zamieszkałego (...)-(...) G., ul. (...),** pesel: (...), obywatelstwa polskiego, karanego, przebywającego w (...) (...) w G.,

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 12 września 2015 roku w G., w mieszkaniu przy ul. (...) -S. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą podając się za funkcjonariusza Policji i okazując odznakę policyjną, po uprzednim użyciu przemocy wobec N. G. polegającej na przewróceniu jej na kanapę i uderzeniu jej ręką po głowie, zmuszał wymienioną do określonego działania, to jest wyjawienia miejsca pobytu konkubenta L. W., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 29 października 2011 roku do 23 sierpnia 2015 roku kary 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej na podstawie wyroku łącznego Sądu Okręgowego w (...) z dnia 20 września 2007 roku, sygn. akt (...) za czyny z art. 280 § 1 kk i art. 247 § 1 kk.

tj. o czyn z art. 191 § 1 kk i art. 227 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 1 kk

2. **J. I.,** syna P. i M. z domu M., ur. (...) w G., zamieszkałego (...)-(...) G., ul. (...), PESEL:(...), niekaranego,

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 12 września 2015 roku w G., w mieszkaniu przy ul. (...) -S. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z D. B. po uprzednim użyciu przemocy wobec N. G. polegającej na przewróceniu jej na kanapę i uderzeniu jej ręką po głowie oraz grożąc wyrządzeniem krzywdy L. W. zmuszał wymienioną do określonego działania, to jest wyjawienia miejsca pobytu konkubenta L. W.

tj. o czyn z art. 191 § 1 kk

o r z e k ł

I. Oskarżonego **D. B.** uznaje za winnego zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, z tym ustaleniem, że dopuścił się go w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 29 października 2011 roku do 23 sierpnia 2015 roku kary łącznej 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w (...) z dnia 20 września 2007 roku, sygn. akt (...) obejmującym karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w G. o sygn. akt (...) za umyślny podobny czyn zabroniony polegający na używaniu przemocy fizycznej z art. 247 § 1 k.k., tj.

przestępstwa z art. 191 § 1 k.k. i art. 227 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 191 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. Oskarżonego **J. I.** uznaje za winnego zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu tj. przestępstwa art. 191 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 191 § 1 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **J. I.** w punkcie II. wyroku, kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres 2 (dwóch) lat próby,

IV. Na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza wobec oskarżonego **J. I.** karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przyjmując, że wysokość jednej stawki wynosi 10 zł (dziesięć złotych),

V. Na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 kk zobowiązuje oskarżonego **J. I.** w okresie próby do wykonywania pracy zarobkowej,

VI. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. F. K. kwotę 588 zł (pięćset osiemdziesiąt osiem złotych) + 23% podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu D. B. przed sądem,

VII. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. F. K. kwotę 840 zł (osiemset czterdzieści złotych) + 23% podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu J. I. przed sądem,

VIII. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. S. kwotę 504 zł (pięćset cztery złote) + 23% podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu J. I. przed sądem,

IX. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. kwotę 504 zł (pięćset cztery złote) + 23% podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu D. B. przed sądem,

X. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. K. kwotę 840 zł (osiemset czterdzieści złotych) + 23% podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu D. B. przed sądem,

XI. Zwalnia oskarżonych od obowiązku uiszczenia opłaty, zwalnia oskarżonych od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 377/16

UZASADNIENIE

N. G. jest konkubina L. W.. Zamieszkują wspólnie w kawalerce , przy ul. (...) w G.. Zamieszkuje też z nimi córka N. J. S. lat 8 . Wcześniej L. W. był w związku z B. W.. Później także utrzymywał kontakt z B. W. tj. pożyczał jej nieduże kwoty pieniędzy . Była też taka sytuacja ,że L. W. dał B. W. kwotę 1.500 zł. B. W. zaproponowała mu bowiem pracę u jej wujka poza granicami kraju . Pieniądze te miały być przeznaczone na bilet i hotel. Dwie godziny przed wyjazdem dowiedział się jednak ,że nie pojedzie do tej pracy bo był karany. L. W. chodził na siłownię na ul. (...) w G. . Pewnego dnia zaczęła go B. W. i powiedziała ,że „jak będzie chodził i pierdzielił bzdury na jej temat , to dostanie po pustym (...)”. Parę dni później L. W. został pobity przy ul. (...) przez nieznaną sprawców. W dniu 27 sierpnia 2015r. B. W. zadzwoniła do L. W.. L. W. ustawił telefon na głośnomówiący tak aby N. G. słyszała rozmowę. Podczas rozmowy B. W. zabiegała o spotkanie z L. W.. Mówiła ,że musi mu coś wyjaśnić. L. W. nie chciał się na to zgodzić i wówczas zaproponowała spotkanie w miejscu publicznym. L. W. powiedział ,że aby nie było ,że znowu dostanie po pysku i nie będzie wiedział od kogo. B. W. powiedziała , że ma wybrać miejsce i ,że ona o niczym nie wie. L. W. powiedział ,że mogą spotkać się obok marketu (...). B. W. powiedziała ,że tam jest za dużo ludzi . Wówczas L. W. wybrał park przed teatrem na ul. (...) w G. na co B. W. się zgodziła. N. G. powiedziała L. W. żeby tam nie szedł gdyż czuła ,że stanie się coś złego. L. W. miał nadzieję ,że B. W. odda mu pieniądze które była mu winna gdy byli jeszcze razem. L. W. powiedział N. G. ,że B. W. jest teraz w związku z policjantem z G.- J. I. . Kiedy L. W. udał się w umówione miejsce – do parku na ul. (...) - to został tam napadnięty i pobity przez kuzynów B. W. : G. R. i D. B.. Pobili go metalową rurką . Był poobijany . Miał guza na czole . Stracił okulary, uszkodzili mu ubranie oraz zabrali mu czapkę. L. W. powiedział N. G. ,że jest pewny ,że nasłucha

ich na niego B. W.. L. W. powiedział też N. G. ,że po tym jak został pobity to zdołał uciec na ul. (...). Sprawcy udali się za nim. W tym miejscu D. B. wyrwał L. W. telefon komórkowy i uderzył go z pięści w twarz. L. W. i N. G. zgłosili tą sprawę na policję. Funkcjonariusze Policji przyjechali na ul. (...). Kilka dni po tym zdarzeniu L. W. spotkał na ulicy (...)–Curie D. B. i G. N.. D. B. chciał wytłumaczyć mu tą sytuację przy teatrze. L. W. uderzył go z pięści w twarz. D. B. krzyczał ,że to nie on wymyślił to pobicie ,że to knuli B. W. i G. R.. N. G. rozmawiała też o tej sprawie z I. S. –przyrodnią siostrą D. B.. Mieszka ona w tym samym budynku co N. G.. I. S. powiedziała jej ,że wie o tej sprawie ale na brata nie będzie zeznawać. Mówiła też ,że to wszystko jest za sprawą B. W.. W dniu 2 września 2015r. N. G. i L. W. przebywali w swoim mieszkaniu. O godz. 4.00 ktoś zadzwonił do drzwi. L. W. podszedł i zapytał : kto tam? Ktoś się odezwał ,że ma otworzyć drzwi , bo ma ze sobą grafik pracy. L. W. i N. G. domyślili się ,że to tylko pretekst. L. W. po głosie poznał G. R.. N. G. powiedziała żeby odszedł i zaczęła wybierać numer na policję . Wówczas mężczyzna ten odszedł

(dowód: zeznania świadka L. W. k- 492v-493, 294v-295, 19-21,52, zeznania świadka N. G. k- 492v, 293v-294, 6v-7, 13-14 , zeznania świadka G. R. k- 316, 145-146, zeznania świadka G. N. k- 463v-464, zawiadomienie k-1-2, numer I. telefonu k- 8, pismo z K. k- 482).

Po pobiciu L. W. N. G. i P. S. (1) udały się do miejsca zamieszkania B. W. i na ulicy pod jej oknami N. G. wyzwała ją od suk. N. G. była bowiem zdenerwowana zaistniałą sytuacją tj. pobiciem L. W. . Uważała ,że to B. W. ich nasłała

(dowód: zeznania świadka N. G. k- 492v, 293v-294, 121, zeznania świadka B. I. k- 317, 130, zeznania świadka P. S. (1) k- 315v-316, 154).

J. I. wraz z D. B. przyszli do matki P. S. (1) . J. I. zadzwonił do P. S. (1) i powiedział , „ ty (...) jak za 10 minut nie będzie Cię u Twojej mamy to załatwię to inaczej” . P. S. (1) poszła do mieszkania mamy. J. I. powiedział jej ,że nic jej nie robi , ma tylko przeprosić jego rodzinę. P. S. (1) poszła do domu B. W. i ją przeprosiła. B. W. zapytała ją dlaczego ją wyzwała. P. S. (1) powiedziała jej na temat L. W.. B. W. powiedziała ,że nie ma z nim kontaktu od 9 lat . J. I. uderzył wówczas w twarz P. S. (1) i kazał jej aby wystawiła L. W.. P. S. (1) nie zrobiła tego

(dowód: zeznania świadka P. S. (1) k- 315v-316, 155-156).

W dniu 31 sierpnia 2015r. L. W. otrzymał na swój telefon komórkowy wiadomość o treści „część (...) jeżeli nie wycofasz zeznań to do G. i D. to masz (...) kosę albo jesteś wywieziony i połamany. Pamiętaj wszyscy chłopacy Cię obserwują . A z komendy masz wycofać zeznania . Jak nie to masz (...) i jesteś połamany. Niech Ci nic głupiego do głowy nie przyjdzie z policją i prokuratorem (...)”

(dowód: zeznania świadka L. W. k- 492v-493, 294v-295, 19, 20, 52, protokół oględzin k- 101-102).

W dniu 12 września 2015r. ok. godz. 9.00 – 10.00 zadzwonił dzwonek do drzwi mieszkania N. G.. Była ona w tym czasie w domu tylko z córką – J. S.. Kiedy J. S. zapytała kto tam? to mężczyzna odpowiedział jej „policja”. N. G. otworzyła drzwi i natychmiast chciała je zamknąć gdyż wiedziała ,że przyszli po L. W.. N. G. zobaczyła bowiem policjanta J. I. , który nie był w mundurze i był ubrany w czarną kurtkę. J. I. zakładał na ręce czarne rękawiczki . J. I. i D. B. pchnęli rękoma drzwi i weszli do mieszkania. J. I. zapytał ją „gdzie jest W. , ta (...)”. N. G. powiedziała ,że go nie ma bo jest w pracy. D. B. wszedł do mieszkania razem z J. I. i miał przy sobie odznakę policyjną. Obaj mieli odznaki policyjne. N. G. rozpoznała J. I. gdyż był on dzielnicowym. J. I. powiedział też do niej ,że jest jej dzielnicowym i ma „(...)” . Oni wtargnęli do mieszkania , najpierw do przedpokoju a następnie do pokoju. Jak oni szli to N. G. się cofała gdyż się ich bała. N. G. zapytała J. I. – „co robisz, a gdzie masz nakaz?” . J. I. odpowiedział jej „ja Ci (...) dam nakaz”. Kiedy wtargnęli do pokoju to D. B. uderzył N. G. w twarz a kiedy opadła na kanapę to jeszcze z pięć razy uderzył ją w różne części twarzy. Nie były to silne uderzenia. N. G. zasłaniała się rękoma. Miała z tego powodu stłuczoną lewą dłoń. Siedziała na kanapie jak ją bił i zasłaniała cały czas twarz. D. B. stał nad nią. J. I. powiedział do J. S. ,że jej stary będzie połamany. N. G. powiedziała ,że ma zostawić jej córkę bo L. W. nie jest jej ojcem. J. I. powiedział ,że ją poda do sądu. N. G. powiedziała ,że ma sobie iść bo nic na nią nie ma i nie była karana. Na koniec J. I. powiedział , że „ma (...) bo on jest jej dzielnicowym”, i że zadarła z żoną policjanta tj. B. W.. J. I. i D. B. przyszli do N. G. gdyż szukali L. W.. Kiedy wychodzili z mieszkania to N. G. powiedziała ,że ostatni raz tu wszedł. J. S. była bardzo roztrzęsiona i N. G. nie mogła

jej uspokoić. Później N. G. wysłała córkę do swojej mamy, która mieszka w tej samej klatce. Po tym zdarzeniu N. G. odczuwała dolegliwości bólowe lewego śródreźca i miała miejscowo niewielki obrzęk. Miała też zaczerwienioną twarz.

Tego samego dnia, ok. godz. 19.00 kiedy L. W. był już domu to J. I. ponownie zaczął walić do ich drzwi. N. G. zobaczyła go przez wizjer. Kiedy zapytała kto to, to powiedział – otwórz policja. N. G. powiedziała, że nie otworzy bo policja była u niej rano. Kiedy nie chciała otworzyć drzwi to J. I. krzyczał „otwórz (...) te drzwi”. Wówczas N. G. zadzwoniła po swoich rodziców. Zeszła jej mama H. G. i zapytała kim on jest? J. I. powiedział, że jest policjantem i machnął jej odznaką. Nie podał jednak swojego imienia i nazwiska. Był ubrany na czarno. E. G. zapytał, czy mają nakaz aby tutaj przyjść? J. I. powiedział, że nakazu nie potrzeba. J. I. chciał wejść do mieszkania, walił w drzwi i szarpał za klamkę. Mówił „(...) otwórz”. Był z nim D. B., G. R. i jeszcze jeden mężczyzna. L. W. widział ich przez okno. Następnie wszyscy mężczyźni odeszli.

(dowód: zeznania świadka N. G. k- 492v, 293v-294, 13-16, zeznania świadka L. W. k- 492v-493, 294v-295, 21, 52, zeznania świadka H. G. k- 296, 57-59, zeznania świadka E. G. k- 296v, 63-64, zeznania świadka J. S. k- 496, 83-85, płyta z zapisem przesłuchania małoletniego świadka J. S. k- 503, 86, zeznania świadka P. S. (1) k- 315v-316, 155-156, zeznania świadka M. Ś. k- 406v, zeznania świadka G. N. k- 463v-464, zeznania świadka I. S. k- 464, informacyjna k-17, 30 płyty k- 4, protokół oględzin rzeczy k- 164-168, zdjęcia k- 33, wydruki elektroniczne z dokumentacji medycznej k- 50, pismo z K. k- 481).

Rozwój umysłowy małoletniej J. S. przebiega adekwatnie do wieku. Zdolności intelektualne dziecka lokują się w granicy inteligencji przeciętnej. Poziom rozwoju intelektualnego małoletniej, a także stopień sprawności procesów poznawczych wskazuje, iż jest ona zdolna do zapamiętania oraz odtwarzania sekwencji zdarzeń, które toczyły się z jej udziałem. Nie posługuje się kłamstwem patologicznym i nie zaobserwowano wpływu osób trzecich na strukturę wypowiedzi małoletniej. Biorąc pod uwagę analizę stanu psychicznego dziecka nie dostrzeżono cech mogących świadczyć o występowaniu wspomnień rzekomych (konfabulacji).

(dowód: opinia sądowno – psychologiczna k- 97-99).

W dniu 13 września 2015r. u N. G. stwierdzono niewielki obrzęk w obrębie śródreźca lewego, bez pourazowych zmian w obrazie rtg. Zgłaszała też ona dolegliwości bólowe tej okolicy. Obrzęk tkanek miękkich może być efektem działania narzędzia tępego bądź uderzenia o taki przedmiot. Tak więc nie można wykluczyć, że do powstania obrzęku śródreźca lewego mogło dojść od uderzenia pięścią a zatem w okolicznościach podanych przez N. G.. Lokalizacja tej zmiany nie przeczy jednak również możliwości powstania w mechanizmie biernym. np. od uderzenia ręką o tępy przedmiot. Doznane przez N. G. obrażenia kwalifikować należy jako nie naruszające czynności narządów ciała i nie powodujące rozstroju zdrowia. Kwalifikacja nie uległaby zmianie gdyby nawet przyjąć dodatkowo obecność otarcia naskórka na twarzy po stronie prawej widocznego na jednym ze zdjęć N. G.

(dowód: opinia sądowno- lekarska sporządzona przez biegłą sądową dr med. J. P. – specjalistę medycyny sądowej k - 94).

W okresie od 3 sierpnia 2015r. do 1 września 2015r. J. I. uczestniczył w kursie specjalistycznym dla dzielnicowych prowadzonym przez Centrum Szkolenia Policji

(dowód: świadectwo ukończenia kursu specjalistycznego k - 311).

W sprawie II (...) G. R. został uznany za winnego czynu z art. 119 par. 1 kw na szkodę J. O.

(dowód: akta sprawy II (...) SR w G., pismo z K. w G. k- 329).

N. F. w dniu 18 lutego 2016r. złożyła do Prokuratury Rejonowej w G. zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przez P. S. (1) i N. G. polegającego na naruszeniu miru domowego i kierowaniu gróźb. W dniu 14 marca 2016r. N. F. oświadczyła, że nie chce aby w tej sprawie było prowadzone postępowanie i nie obawia się gróźb.

(dowód akta L.dz. D- (...) K. w G.).

Nieprawomocnym wyrokiem wydanym przez Sąd Rejonowy w G. w dniu 18 września 2018r. w sprawie (...) D. B. i G. R. zostali uznani za winnych tego ,że w dniu 27 sierpnia 2015r. ok. godz. 16.00-16.05 w G. przy ul. (...) w rejonie Centrum (...) działając wspólnie i w porozumieniu wzięli udział w pobiciu L. W. tj. popełnienia czynu z art. 158 par. 1 kk. Ponadto na mocy tego wyroku Sąd uznał D. B. za winnego tego ,że w dniu 27 sierpnia 2015r. ok. godz. 16.10-16.15 w G. na ul. (...), działając bezpośrednio w zamiarze zaboru mienia , grożąc natychmiastowym użyciem przemocy wobec L. W. zabrał mu w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki (...) Błade o wartości 200 zł tj. popełnienia czynu z art. 280 par. 1 kk. W wyroku tym Sąd uznał także B. W. za winną tego ,że w dniu 27 sierpnia 2015r. w G. , chcąc aby G. R. i D. B. dokonali przestępstwa pobicia L. W. , nakłoniła ich do popełnienia tego czynu , po czym swoim zachowaniem ułatwiła im popełnienie tego czynu w ten sposób ,że skontaktowała się telefonicznie z L. W. umawiając się z nim na spotkanie w rejonie Teatru przy ul. (...) w G. , na które to nie udała się a o powyższym fakcie powiadomiła G. R. i D. B. , którzy wspólnie i w porozumieniu dokonali pobicia pokrzywdzonego tj. popełnienia czynu z art. 18par. 2 kk w zw. z art. 158 par. 1 kk i art. 18 par. 3 kk w zw. z art. 158 par. 1 kk w zw. z art. 11 par. 2 kk

(dowód: odpis nieprawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w G. w sprawie (...) k- 507-509).

D. B. był wielokrotnie karany za przestępstwa m.in. z art. 280 par. 1 kk i art. 280 par. 2 kk

(dowód: odpisy wyroków k- 170-181, informacja z K. k- 125-126 i 522).

Na mocy wyroku łącznego wydanego przez Sąd Okręgowy w (...) w dniu 20 września 2007r. w sprawie (...) w miejsce kar jednostkowych orzeczonych wobec D. B. w wyrokach :Sądu Okręgowego w (...) w sprawie (...) za czyn z art. 280 par. 2 kk i Sadu Rejonowego w G. w sprawie (...) za czyn z art. 247 par. 1 kk wymierzono karę łączną 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności . Karę tą D. B. odbył w okresie od 29 października 2011r. do 23 sierpnia 2015r.

(dowód: odpis wyroku łącznego Sądu Okręgowego w (...) k- 181, pismo k- 180).

Oskarżony J. I. w toku postępowania przygotowawczego i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że L. W. nigdy nie był parą z jego żoną , łączyła ich tylko znajomość i w trudnych sytuacjach finansowych pożyczał od niej pieniądze. Mówił głupoty ,że trafił przez nią do ZK. Wielokrotnie był karany za kradzieże z włamaniami. L. W. powiedział mu ,że wycofa zawiadomienie z Prokuratury Rejonowej w G.. 12 września 2015r. była taka sytuacja ,że doszło do gróźb kierowanych pod adresem jego byłej żony i teściowej przez N. G. i P. S. (1). P. S. (1) wielokrotnie wchodziła w konflikt z prawem . Uznał ,że mści się ona za to ,że została ukarana mandatami za zakłócanie ładu i porządku w godzinach nocnych. Stwierdziła ,że to dzielnicowy się na nią uwziął. Nigdy nie był w mieszkaniu u N. G.. N. G. zrobiła to z zemsty ,za to ,że chciał aby poniosła konsekwencje za groźby. Poszedł na ul. (...) –Curie aby wyjaśnić sytuację z godzin nocnych w dniu 12 września 2015r.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. I. k- 260, 275v, 138-142, oświadczenie k-143,460, 540, odpis postanowienia k-312-313, artykuł k- 314, 533wydruki sms k- 454-458, 543, pismo k- 459, karty informacyjne k-534-539, list 541-542, odniesienie się do zebranego materiału dowodowego k- 544-561).

Oskarżony D. B. w toku postępowania przygotowawczego i w początkowej fazie postępowania przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że tego dnia był w mieszkaniu u swojej siostry I. S., która mieszka dwa piętra wyżej. Była ona pod wpływem alkoholu i nie można było się z nią dogadać. J. I. czekał na niego na klatce schodowej . Udali się na ul. (...). Nie zna L. W. ani N. G.. Nie był u nich w mieszkaniu. B. W. jest jego konkubina. Była taka sytuacja ,że N. G. przysłała z koleżankami pod okna B. W. i ubliżała jej i jej matce. Wyszedł z mieszkania i chciał je pogonić. N. G. powiedział mu ,że przysłał je L. W.. W trakcie postępowania sądowego D. B. przyznał się do zarzucanego mu czynu i przeprosił pokrzywdzoną

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. B. k-259v,114-117, 192 492).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych J. I. i D. B. albowiem były one zupełnie sprzeczne z zeznaniami świadków: N. G., L. W., J. S., H. G. E. G., I. S. i P. S. (1). W ocenie sądu zeznania jedynych bezpośrednich świadków tego zdarzenia: N. G. i jej córki J. S. były co do zasady zgodne i wzajemnie się pokrywały. Zeznały one bowiem, że usłyszały dzwonek do drzwi i jakiś mężczyzna powiedział policja. Kiedy N. G. otworzyła drzwi to J. I. i D. B. pokazali jej odznaki. J. I. włożył rękawiczki a następnie popchnęli drzwi i wtargnęli do środka. J. I. zapytał N. G. „gdzie jest W., ta (...)”. D. B. uderzył ją w twarz i opadła na kanapę. Następnie 5 razy uderzał ją po twarzy. Zasłaniała się rękoma. Były to, jak zeznała świadek J. S., lekkie uderzenia co znalazło potwierdzenie w opinii sądowo- lekarskiej sporządzonej przez biegłą sądową dr med. J. P. – specjalistę medycyny sądowej, która zakwalifikowała doznane przez pokrzywdzoną obrażenia jako nie naruszające czynności narządów ciała i nie powodujące rozstroju zdrowia. W ocenie biegłej nie można wykluczyć, że do powstania obrzęku śródreżca lewego mogło dojść od uderzenia pięścią a zatem w okolicznościach podanych przez N. G.. J. I. powiedział do J. S. że jej stary będzie połamany. Na koniec J. I. powiedział zaś do N. G., że „ma (...) bo on jest jej dzielnicowym”, i że zadarła z żoną policjanta tj. B. W.. Fakt, że zarówno J. S. jak i N. G. były po tym zdarzeniu zdenerwowane i roztrzęsione znalazł potwierdzenie w zeznaniach świadków E. G., H. G. i L. W.. W sposób powtarzalny i konsekwentny pokrzywdzona N. G. zrelacjonowała to zdarzenie świadkom P. S. (1), I. S., L. W. oraz E. G. i H. G.. Z zeznań świadków: N. G., H. G., E. G. i L. W. wynikało też jednoznacznie, że tego samego dnia ok. godz. 19.00 oskarżeni ponownie przyszedli do miejsca zamieszkania pokrzywdzonej. Oskarżony J. I. chciał wejść do mieszkania, walił w drzwi i szarpał za klamkę. Mówił „(...) otwórz”. Zarówno N. G. jak i L. W. bali się otworzyć drzwi. L. W. złożył bowiem wcześniej w Prokuraturze Rejonowej w G. zawiadomienie o pobiciu go przez D. B. i G. R. i uważali na podstawie towarzyszących tej sprawie okoliczności, że to B. W.- była żona oskarżonego J. I.- ich nasłała. Z tego też powodu N. G. i P. S. (1) udały się do miejsca zamieszkania B. W. i ją wyzwały. Potwierdziły to zresztą w swoich zeznaniach zarówno pokrzywdzona jak i świadek P. S. (1). Także z zeznań świadka I. S. wynikało jednoznacznie, że w dniu zdarzenia nie było jej w domu co zaprzecza wyjaśnieniom oskarżonego D. B., który stwierdził, że odwiedził tego dnia siostrę I. S..

Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej N. G. albowiem były one spójne, konsekwentne i co do zasady powtarzalne a także znalazły odzwierciedlenie w zeznaniach świadków: L. W., J. S., H. G., E. G., I. S. i P. S. (1). Drobne rozbieżności co do szczegółów opisu tego zdarzenia wynikają w ocenie Sądu z jego dynamicznego przebiegu. Pokrzywdzona była bez wątpienia zaskoczona i zestresowana tą sytuacją. W ocenie Sądu fakt, że pokrzywdzona nie wezwała od razu policji był spowodowany tym, że oskarżony J. I. był policjantem i dzielnicowym natomiast jej konkubent L. W. miał w przeszłości konflikt z prawem. Pokrzywdzona nie ukrywała też, że faktycznie poszła wyzwać B. W.. Było to po pobiciu L. W.. Uważała, że to B. W.- była żona oskarżonego J. I.- nasłała sprawców. W materiale dowodowym zebranym w tej sprawie nie ma żadnego dowodu przemawiającego za tym, że pokrzywdzona miałaby jakikolwiek powód aby pomawiać oskarżonych. L. W. już wcześniej złożył zawiadomienie o pobiciu go przez D. B. i G. R.. Sama pokrzywdzona natomiast nie miała z oskarżonymi żadnego konfliktu. Jeżeli zaś oskarżony J. I. był zdenerwowany faktem, że pokrzywdzona wyzwała jago byłą żonę to powinien doradzić jej aby złożyła przeciwko N. G. prywatny akt oskarżenia.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. S. albowiem były one logiczne i co do zasady pokrywały się z zeznaniami pokrzywdzonej N. G. tworząc z nimi logiczną całość. Także z opinii biegłej psycholog M. C. wynikało, że rozwój umysłowy małej J. S. przebiega adekwatnie do wieku. Zdolności intelektualne dziecka lokują się w granicy inteligencji przeciętnej. Poziom rozwoju intelektualnego małej, a także stopień sprawności procesów poznawczych wskazuje, iż jest ona zdolna do zapamiętania oraz odtwarzania sekwencji zdarzeń, które toczyły się z jej udziałem. Nie posługuje się kłamstwem patologicznym i nie zaobserwowano wpływu osób trzecich na strukturę wypowiedzi małej. Biorąc pod uwagę analizę stanu psychicznego dziecka nie dostrzeżono cech mogących świadczyć o występowaniu wspomnień rzekomych (konfabulacji).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka L. W. albowiem były one konsekwentne i powtarzalne w czasie a także znalazły odzwierciedlenie w zeznaniach świadków: N. G., J. S., H. G. i E. G.. W materiale dowodowym zebranym w tej sprawie nie ma żadnego dowodu przemawiającego za tym, że L. W. miałby jakikolwiek powód aby pomawiać oskarżonych z którymi nie miał wcześniej żadnych konfliktów. Fakt, że był on raz zatrzymany przez oskarżonego J. I. w sprawie

kradzieży nie jest bowiem, w ocenie Sądu, wystarczającym powodem do zdyskredytowania zeznań tego świadka tym bardziej, że znalazły one potwierdzenie w zeznaniach wielu innych świadków.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków E. G. i H. G. albowiem były one spójne i konsekwentne a także wzajemnie się pokrywały z zeznaniami świadków N. G., J. S. i L. W..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków P. S. (1) i I. S. albowiem były one spójne i zgodne z zeznaniami pokrzywdzonej N. G..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka G. R. odnośnie jego udziału w pobiciu L. W. . W ocenie Sądu świadek z uwagi na grożącą mu odpowiedzialność karną umniejszał jednak swoją rolę w tym zdarzeniu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków G. N. i M. Ś. które jednak nie były bezpośrednimi świadkami ani pobicia L. W. ani zajścia w mieszkaniu pokrzywdzonej i dowiedziały się o tym z relacji L. W..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka B. I. odnośnie tego, że została wyzwana przez N. G. i P. S. (2) albowiem zeznania tych świadków były w tym zakresie zgodne. Sąd nie dał wiary pozostałym zeznaniom świadka B. I. albowiem były one zupełnie sprzeczne z zeznaniami świadków :N. G., J. S., L. W. , G. R., H. G. i E. G..

Sąd dał wiarę pisemnej opinii biegłej psycholog M. C. na okoliczność zdolności spostrzegania i odtwarzania spostrzeżeń przez świadka J. S. albowiem została ona wykonana w sposób rzetelny i fachowy przez osobę o odpowiednio wysokich kwalifikacjach zawodowych a wnioski wynikające z tej opinii były ze sobą zbieżne i nie zawierały sprzeczności.

Zdaniem Sądu pisemna opinia biegłego sądowego dr med. J. P. – specjalisty medycyny sądowej odnośnie kwalifikacji obrażeń jakich doznała pokrzywdzona N. G. oraz ich związku z opisanym przez nią zdarzeniem zasługuje na przyznanie jej w pełni waloru wiarygodności. Została ona wykonana w sposób wnikliwy i fachowy przez lekarza specjalistę o odpowiednio wysokich kwalifikacjach zawodowych i po zapoznaniu się biegłego z dokumentacją medyczną .

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, pism, protokołów i płyt CD zgromadzonym w toku postępowania, uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując podstaw do kwestionowania ich autentyczności.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zarówno wina oskarżonego D. B. jak i okoliczności popełnienia przez niego czynu nie budzą wątpliwości. Zebrane w sprawie dowody jednoznacznie wskazują, że oskarżony D. B. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 191 § 1 kk i art. 227 kk w zw. z art. 11§ 2 kk Oskarżony bowiem w dniu 12 września 2015r. w mieszkaniu przy ul. (...) -S. 18a, działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, podając się za funkcjonariusza Policji i okazując odznakę policyjną, po uprzednim użyciu przemocy wobec N. G. polegającej na przewróceniu jej na kanapę i uderzeniu jej ręką po głowie, zmuszał wymienioną do określonego działania tj. wyjawienia pobytu konkubenta L. W. . Oskarżony D. B. zarzucane mu przestępstwo popełnił w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 29 października 2011r. do 23 sierpnia 2015r. kary 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej na mocy wyroku łącznego Sądu Okręgowego w (...) z dnia 20 września 2007r. w sprawie (...) w miejsce kar jednostkowych orzeczonych wobec D. B. w wyrokach :Sądu Okręgowego w (...) w sprawie (...) za czyn z art., 280 par. 2 kk i Sądu Rejonowego w G. w sprawie (...) za czyn z art. 247 par. 1 kk.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zarówno wina oskarżonego J. I. jak i okoliczności popełnienia przez niego czynu nie budzą wątpliwości. Zebrane w sprawie dowody jednoznacznie wskazują, że oskarżony J. I. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 191 § 1 kk .Oskarżony bowiem w dniu 12 września 2015r. w mieszkaniu przy ul. (...) -S. 18a, działając wspólnie i w porozumieniu z D. B., po uprzednim użyciu przemocy wobec N. G. polegającej na przewróceniu jej na kanapę i uderzeniu jej ręką po głowie oraz grożąc wyrządzeniem krzywdy L. W. zmuszał wymienioną do określonego działania tj. wyjawienia pobytu konkubenta L. W..

Zdaniem Sądu orzeczona wobec oskarżonego D. B. kara 8 miesięcy pozbawienia wolności jest odpowiednia do stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynu . Orzeczona kara spełni swą funkcję w zakresie prewencji ogólnej jak i funkcję represyjno – wychowawczą.

Jednocześnie Sąd doszedł do przekonania , że nie ma podstaw do orzeczenia wobec oskarżonego D. B. kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, albowiem nie pozwalają na to przepisy obowiązującego kodeksu karnego zgodnie z którymi nie ma możliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności jeżeli w chwili popełnienia czynu oskarżony był już skazany na karę pozbawienia wolności . Ponadto w ocenie Sądu charakter i okoliczności czynu oraz wielokrotna karalność oskarżonego nie pozwalałyby na orzeczenie wobec oskarżonego kary łagodniejszego rodzaju w tym kary mieszanej. Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary oskarżonemu Sąd wziął pod uwagę to, iż przeprosił on pokrzywdzoną a pokrzywdzona mu wybaczyła.

Zdaniem Sądu orzeczona wobec oskarżonego J. I. kara 8 miesięcy pozbawienia wolności jest odpowiednia do stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynu. Spełni swą funkcję w zakresie prewencji ogólnej jak i funkcję represyjno-wychowawczą.

Jednocześnie Sąd doszedł do przekonania, że w stosunku do oskarżonego J. I. istnieją przesłanki do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres dwóch lat próby. Zdaniem Sądu biorąc pod uwagę okoliczności sprawy istnieje możliwość dania mu szansy i uznania, że zaistniałe zdarzenie miało charakter incydentalny oraz , że taka sytuacja się nie powtórzy. Wyznaczony przez Sąd okres próby pozwoli stwierdzić czy oskarżony należycie wykorzysta daną mu przez Sąd szansę.

Na mocy art. 71 § 1 kk Sąd wymierzył oskarżonemu J. I. grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych przyjmując ,że wysokość jednej stawki wynosi 10 zł.

Na mocy art. 72 § 1 pkt 4 kk Sąd zobowiązał oskarżonego J. I. w okresie próby do wykonywania pracy zarobkowej.

Jako okoliczność łagodzącą przy wymiarze kary oskarżonemu J. I. Sąd wziął pod uwagę jego wcześniejszą niekaralność . Niewątpliwie jednak jako okoliczność obciążającą przy wymiarze kary oskarżonemu należało uznać ,że był on w czasie jego popełnienia funkcjonariuszem Policji.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez trzech obrońców z urzędu oskarżonemu D. B. orzeczono na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10. 2016r. „ w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu” (Dz.U. z 2016r. , poz. 1714 ze zm.).

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez dwóch obrońców z urzędu oskarżonemu J. I. orzeczono na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10. 2016r. „ w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu” (Dz.U. z 2016r. , poz. 1714 ze zm.).

O kosztach sądowych w stosunku do oskarżonego D. B. orzeczono na podstawie art. 624§ 1 kpk oraz art. 17 ustawy z dnia 23.06.1973r. „o opłatach w sprawach karnych” (tekst jednolity: Dz.U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) biorąc pod uwagę sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego oraz fakt ,że przebywa on obecnie w zakładzie karnym.

O kosztach sądowych w stosunku do oskarżonego J. I. orzeczono na podstawie art. 624§ 1 kpk oraz art. 17 ustawy z dnia 23.06.1973r. „o opłatach w sprawach karnych” (tekst jednolity: Dz.U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) biorąc pod uwagę sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego oraz wysokość osiągniętych przez niego dochodów.